

Mısralar Ve Ben

– Şehri Mabet · 13 Mart 2021

Can hırpaladı durdu teni yıllarca
Oysa değişmezdi can çıkmadan huy
Daęlar arasında cüce,
Düşler arasında devken ben.

Ruhum suskun tapınak
Sular altında kalan.
Dünyaya doğru bir yürüyüş var içimde
Başıma çorap ören mısralarım ve ben.
Giydirilmiş ayaklarıma nalınlar,
Gün görmemiş cümleler bozuyor sessizlięi.
Güneş kokusu alıyorum
Kuru daę kekięi çiğnerken.
Acı veriyor işte sen niyetine...

Tarih kitaplarında uykuya dalan ben
Gerçeklik mayın tarlası, hayal ise denizdi.
Daldım hiç düşünmeden sonsuz deryalara
Dokundum en derinine hayatın
Dibe vuran hazinelerdi etrafı saran
Kayıp ruhlarda diyarında kaybolurken
İşte mısralar ve ben...